

har forladt dette Ting, været til Behandling i det andet Ting gennem to Samlinger og er blevet forelagt af Regeringen væsentlig i samme Skikkelse, hvori det er blevet vedtaget her. Afvigelseerne fra Landstinget ere saa smaa, at jeg ikke behøver at omtale dem. Jeg nærede i Aar ved Forelæggelsen noget Haab om, at det skulde lykkes at opnaa Folketingets Tilslutning til Forslaget, idet Norge i Mellemtiden havde tiltraadt Bernerkonventionen i Henhold til den i 1894 der vedtagne Lov. Det har baade i det andet Ting og her været omtalt som en Eventualitet, der væsentlig maatte medvirke til, at Danmark ogsaa bestemte sig til at slutte sig til Bernerkonventionen. Dette Haab glippede imidlertid, idet det Udvalg, der var nedsat, delte sig i et Flertal og et Mindretal, af hvilke Mindretallet ikke ønskede en Tiltræden, medens Flertallet ønskede Sagen gennemført, saaledes at en Tilslutning til Konventionen var mulig. Flertallet foreslog tillige forskellige Forandringer, der i Virkeligheden betød Indskrænkninger i den Bestyttelse, som Forslaget tilstodte for Forfatterne og Kunstnerne. Jeg mente, som Sagen forelaa, at kunne tiltræde disse Forandringer under den bestemte Forudsætning, at Forslaget i øvrigt blev vedtaget af Folketinget. Disse Forandringer gik ud paa at flette de Bestemmelser, der i Regeringsforslaget fandtes angaaende Bestyttelse for Forfatteres Værker mod offentlig Oplæsning, hvis Forfatteren paa Titelbladet eller foran i Værket havde forbudt saadant. Man fandt, at en saadan Bestemmelse ikke burde bibeholdes, idet baade Hensynet til Forfatterne og til Publikum sikkert ikke gjorde saadant nødvendigt. For Forfatterens Vedkommende mente man, at det egentlig laa i hans egen Interesse at saa sit Værk publiceret i saadant Omfang, som det skete gennem Oplæsninger, og paa den anden Side er Oplæsning i offentlige Forsamlinger af litterære Arbejder et saa almindeligt Oplysningsarbejde, at man ikke mente at burde forhindre dette ved denne Lov. En lignende Bestøring i Bestyttelsen blev foretaget med Hensyn til musikalske Arbejder, navnlig med Hensyn til Danse, Sange eller enkelte Stykker eller Dele uddragne af større Arbejder. Endelig indtattes der med Hensyn til de bildende Kunstner en Bestemmelse, hvorefter det ikke skulde anses „for ulovlig Eftergørelse at gengive Kunstværker i offentlige Kunstsamlinger eller paa aaben Plads samt Bygningers Ydersider med de derpaa anbragte kunstneriske Prydelser“. Med Hensyn til den sidste Bestemmelse skal jeg bemærke, at medens jeg vel kan finde det rimeligt, at man ikke

anser det for nødvendigt at give en Kunstner, navnlig en Arkitekt, Bestyttelse for saadanne Arbejder, der ere udførte paa Bygningers Yderside, altsaa paa Gade eller Plads, har jeg ikke ment, at der er nogen som helst Grund til at fratage en Kunstner den Bestyttelse, som Lovforslaget vil give ham for Kunstværker i offentlige Kunstsamlinger; thi disse kunne ikke paa den Maade siges at tilhøre Offentligheden, at han ikke skulde bevare sin Ret til Mangfoldiggørelse. Vil man for vore Kunstsamlings Vedkommende have en anden Ordning, kunde det ske derigennem, at Kunstsamlingerne ved Indløbet af Kunstværkerne arrangerede sig med de paagældende Kunstnere, saa de muligvis kunde indvinde saa meget mere for deres Værker, naar de skulde nødfages til at opgive Bestyttelsen mod Mangfoldiggørelse. . .

Formanden: Jeg beder ærede Medlemmer ikke at samtale saa højt, at Ministerens Foredrag ikke kan forstaaes.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (Vardenfleth): Disse af Flertallet stillede Forslag tiltraadtes af det andet Ting, men tillige tiltraadtes et Forslag af Mindretallet, der netop gik ud paa at udstemme de Bestemmelser, der skulde muliggøre en Tiltrædelse til Bernerkonventionen. Der udstemtes for det første Bestemmelsen om 10 Aars Bestyttelse mod Oversættelser. Der fandtes i Regeringsforslagets § 4, 3dje og 4de Stykke, og dernæst i Bestemmelsen i § 15, første Stykke, anden Sætning, hvor der gives en Bestemmelse om Bestyttelse for Arbejder af videnskabeligt og digterisk Indhold, hvorved der tages Forbehold mod Eftertryk, og endelig strøges en Bestemmelse i Regeringsforslagets § 37, sidste Stykke, hvorefter Bestemmelserne i denne Lov under Forudsætning af Genfærdighed helt eller delvis kunne gøres anvendelige paa de af et andet Lands Undersaatter frembragte Værker, selv om disse ikke ere udkomne paa dansk Forlag. Denne sidste Bestemmelse er ganske i Overensstemmelse med den gældende Ret, og ved at udstemme denne vil man, som det er blevet sagt, rykkes 40 Aar tilbage i Tiden og muligvis nødvendiggøre Ophævelsen af bestaaende Traktater med fremmede Lande. Det vil altsaa være en Bestemmelse, det vil være ganske umuligt at undvære i denne Lov.

Saaledes som Lovforslaget her foreligger, ser jeg mig ikke i Stand til at anbefale det. Jeg maatte nødvendigvis træve en Forandring paa de Punkter, som særlig vedrøre Bernerkonventionen, for saa vidt der her,